

mig. Mindretallet ønsker lige saa fuldt som Flertallet, at den Formue- og Indkomstskat, som skal paalignes — den være stor eller lille —, paalignes saa retfærdigt og ligeligt som muligt, men naar Mindretallet ikke har fundet det tidssvarende under de nuværende Forhold at indlade sig paa en Drøftelse af de mange Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, ikke blot angaaende forandrede Ligningsregler, men ogsaa om mange andre Spørgsmaal, saa er det, som jeg før udtalte, fordi vi ere klare over, at vi under de nuværende Forhold ikke kunne komme til Enighed om samtlige disse Spørgsmaal, og vi ere for øvrigt heller ikke enige med Flertallet om, hvilke Forandringer der bør træffes, for at Ligningsreglerne kunne blive bedst mulige. Derfor være vi klare over, at en Detailbehandling nu af samtlige Ændringsforslag uden at føre til Maalet let kunde bevirke, at vi siden, naar hver Part paa de forskellige Punkter havde hugget sig fast i sin Opfattelse, vilde have vanskeligere ved at naa til Enighed, saafremt vi engang, hvad jeg haaber, skulle naa til Overenskomst om Hovedspørgsmaalet. Men Mindretallet ønsker lige saa fuldt som Flertallet at faa ligelige og retfærdige Ligningsregler, og derfor betonedede jeg netop stærkt før, at man burde gøre Reglerne med Hensyn til Selvangivelse af Indtægt og Formue ens. Saa længe den ærede Ordfører ikke vil være med til at stille disse Forhold ens, synes jeg, det snarere er ham, der bliver udsat for Mistanke om, at han ikke ønsker, at Ligningen skal være ens for alle Samfundsklasser paa Land og i By.

Ordføreren (Bramsen): Jeg er ikke paa det rene med, at der fra vor Side er foreslaaet nogen Forandring med Hensyn til Formueskattens Ansættelse eller stillet noget Forslag, som vil forhindre Ligningsmyndighederne i at ansætte saa meget, de ville. Skulde der i saa Henseende være noget Tilbageskridt i Forhold til den nugældende Lov, vil jeg bede det ærede Medlem (Dalsgaard) vise, hvor det er; thi mig bekendt, er der ikke stillet noget Forslag, som betager Ligningsmyndighederne deres Ret til at ansætte Formuens Størrelse, som de ville.

Dalsgaard: Der er heller ikke noget, som betager Ligningsmyndighederne deres Ret til at sætte Indkomsten, som de finde rigtig, men alligevel vil Flertallet have Bestemmelserne om Selvangivelsespligten

for Indkomsten skærpede. I Lovforslaget ere Reglerne for Selvangivelse ens med Hensyn til Indtægt og Formue, men Flertallet foreslaar, at det Pres, der ifølge Lovforslaget skulde hvile paa Skatteyderne med Hensyn til Formueselvangivelsen, skal falde helt bort, medens det, som sagt, yderligere skærpes med Hensyn til Indkomstselvangivelse. Det synes mig et ganske mærkværdigt Standpunkt efter de Oplysninger, der ere fremkomne ikke mindst fra sagkyndige, gaaende ud paa, at man formoder, at der er ikke ubetydelige Formuer særlig i København og Byerne, der ikke hidtil have været Genstand for Beskatning.

Ordføreren (Bramsen): Jeg ved ikke rettere, end at Selvangivelsespligten er fastsat i den nugældende Lov for Indtægten Vedkommende paa en anden Maade end for Formuens Vedkommende. Med andre Ord: Man har ikke villet paalægge den Selvangivelsespligt vedrørende Formuen, som i den gældende Lov er fastsat for Indtægten. Og i anden Retning skulde ikke de Ændringsforslag gaa, som vi have stillet, og jeg tror heller ikke, de gøre det.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningen skal jeg bemærke, at jeg med Tilslutning fra de forskellige Mindretal vil betragte Afstemningen over det første af Flertallets Ændringsforslag som afgørende ogsaa for de øvrige, medmindre særlig Afstemning over noget enkelt maatte blive forlangt.

Ændringsforslag Nr. 1 af et *Flertal* (Bramsen, la Cour, Hey, Oluf Jensen, Johnsen, Holger Petersen, Piper og Tvede) om en ny Affattelse af § 1 (se Tillæg B.) *vedtoges* med 30 Stemmer mod 14.

§ 1, saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2—5 til § 2 af *samme* ansaas *vedtagne* med 30 Stemmer mod 14.

§ 2, saaledes ændret, og § 3 *vedtoges* uden Afstemning.